

CICLE DE COBLA A BARCELONA

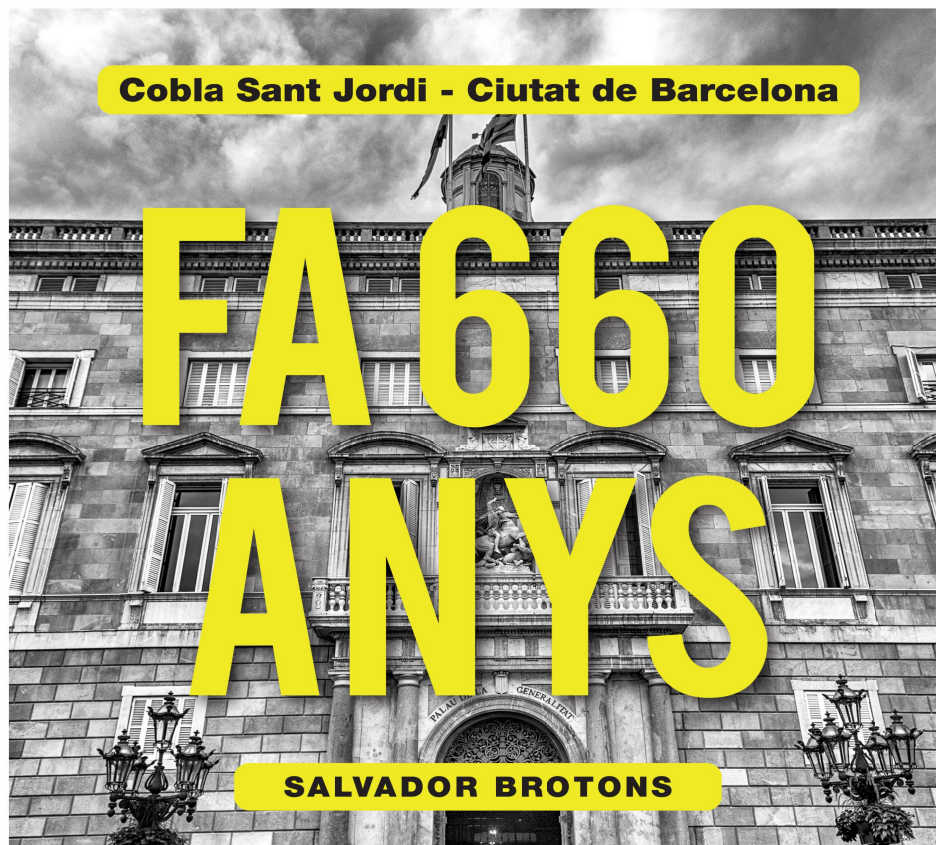
TEATRE L'ALIANÇA DEL POBLENOU

CULTURA POPULAR ALS ATENEUS

13 de novembre de 2025

7 de la tarda

presentació CD FA 660 ANYS
sardanes i música per a cobla de Salvador Brotons

COBLA SANT JORDI-CIUTAT DE BARCELONA
direcció: **SALVADOR BROTONS**

Salvador Brotons és una naturalesa musical sense pal·liatius. Podríem dir que la música troba, en ell, la humanitat que la fa possible. Remarco això per explicar el fet, no tant habitual, que una persona pugui, a través de la música, expressar tota mena d'inquietuds a més de les artístiques. Brotons és música dirigint, component, estimant, viatjant, i és també amb música que s'expressa el ciutadà compromès amb les llibertats nacionals que porta per dins.

I quan escriu per a cobla Brotons és més compromès que mai. Això no vol dir escriure per a cobla només perquè és una formació catalana. Això vol dir contribuir a eixamplar la mirada que els humans projectem sobre el món amb una òptica sonora diferent de tot: catalana i d'enlloc més. Vol dir comprendre que la dignitat humana, de tots els pobles del món, passa per respectar i alimentar les visions particulars de cada racó de món. Tot és polític més enllà de l'individu, i si l'individu és músic a totes passades, la seva música és també una afirmació política en el sentit més pur del terme. Aquest és el tema de fons d'aquest disc des d'un punt de vista humanístic. Un clam de llibertat i afirmació personal i col·lectiva.

Tot plegat, és clar, té conseqüències des del punt de vista musical. La tradició que segueix Brotons quan escriu per a aquesta formació és la que s'inicia amb el primer simfonisme per a cobla dels anys vint del segle passat, ordit sobretot als escenaris barcelonins amb les propostes de Joaquim Serra i Eduard Toldrà. Ja fos mitjançant la forma sardana o d'altres formes, aquell primer simfonisme partia de la voluntat que la cobla, a més de fer ballar, pogués expressar totes les passions des d'un escenari. Vegent els noms dels pioners podem afirmar que es tracta d'una tradició ben sòlida, esclar, però ni tan antiga ni tan àmplia. La qüestió, doncs, seria: després de «La maledicció del Comte Arnau» de Toldrà o «La presó de Lleida» de Serra, què més es pot escriure per a una cobla amb vocació simfònica? Per on ha de transitar la nova música de concert per a cobla? Aquest disc, magistralment interpretat per la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona dirigit pel compositor mateix, ens ofereix algunes respostes.

La modernitat no és buscar la novetat a cegues; la modernitat és trobar el millor del passat i reformular-ho perquè el futur ho entengui i encara més, per explicar el futur. Brotons es manté fidel, per exemple, a l'hemiòlia tan sardanística, a la figura «corxera amb puntet-semicorxera-corxera» en el 6/8, als tuttis de gran volada, d'instromentació brillant amb contrapunt del metall, per cloure la sardana. Explora una sardana narrativa que -com «L'ermita vella» de Joaquim Serra, com «Sant Martí del Canigó» de Pau Casals - està escrita en 2/4 però es pensa en 4/4. Però amb aquests materials d'antany, Brotons ens proposa coses noves. Ens proposa jugar amb una tonalitat modal que és indiscutiblement tonalitat, però més voluble que mai no ho havia estat en la forma sardana. Ens proposa una atmosfera sonora que ja no és l'empordanisme romàntic, de tartana i canotier, de Josep Serra, el fresc hel·lènic, polític i noucentista, de Toldrà, el mite romàntic, auster, de Joaquim Serra. El de Brotons és un empordanisme hereu de Garreta: gras, mediterrani, solar, desfermat. Les seves melodies, com les de Garreta, tendeixen a l'infinit, insaciabls de claror; melodies que no defalleixen perquè passen d'un instrument a l'altre -inclòs el flabiol, que ha oblidat el seu paper servil i decoratiu- i agafen, per això, textures i colors ben diversos en una mateixa alenada. I al costat de tot això, Brotons es proposa investigar una nova estructura interna per a la forma sardana, seguint un camí que abans que ell només havia temptejat amb constància Manuel Oltra.

La sardana de plaça ha anat incorporant llenguatges de la música popular, des dels aires d'òpera que la va veure néixer fins a les harmonies jazzístiques, però s'ha

mantingut fidel a una estructura que, a l'engròs, proposa un ordre intern dels llargs que passa, amb transicions, pel cant de tenora, el saltiró i el tutti final. La sardana de concert, en canvi, ha deixat espai a un ordre intern molt més lliure. És l'aposta de Brotons a peces tan audaces com impecables com «Atlanta 96» o «Germanor». Una llibertat discursiva que es desplega també, incessant d'idees i plans sonors, al poema per a cobla «Fa 660 anys», mostra del compositor que es deixa anar, amb una actitud rapsòdica respecte el fet creatiu.

La bona música ens convenç que la llibertat es construeix cada dia, mica en mica, amb l'aportació del millor de cada individu. I és des de l'excel·lència de peces com les que formen aquest disc, que la llibertat pujarà ferma, integradora, perdurable.

Jordi Lara

Programa:

I

El Port de la Selva	(Sardana)
Synera	(Sardana)
Les Encaixades	(Sardana)
Atlanta 96	(Sardana)
Ofrena	(Sardana)

II

Noces d'Argent	(Sardana)
Badalona 2012	(Sardana)
Fa 660 anys	(Obra per a Cobla)

Joan Torras, percussió

Salvador Brotons, direcció

Teatre Casino l'Aliança del Poblenou
Rambla del Poblenou, 42 BARCELONA

Transport públic: **bus**: línies 6 i V25 **metro**: línia 4 parades Poblenou o Llacuna

Entrada gratuïta, aportacions voluntàries
Reserva de localitats: www.entrapolis.com

El Cicle de Cobla a Barcelona està organitzat per:

i compta amb el suport i col·laboració de:

